

Единъ брой 20 ст.

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Всичките права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защитава правдата“.

приматъ.

Единъ брой 20 ст.

П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е взела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не са придружени със стойността.

За обявленията се плаща след първото публикуване.

Тронната рѣчь.

Господа Прѣдставители!

Радвамъ се, като Ви виждамъ събрани въ столицата Ми на трети сесия отъ шестото обикновено Народно Събрание. Отъ стъпването Ми на Българския Прѣстолъ има вече двѣ Народни Събрания, които доживяватъ до послѣдната си сесия, което нѣщо е единъ очевиденъ и неоспоримъ фактъ, че страната ни върви и се развива по своя нормаленъ пътъ и че въ нея царува редъ, тишина и всеобщо задоволствие.

Господа прѣдставители! Въ Моето тѣзи годишно ижтване задъ граница бѣхъ честитъ да видѣхъ лично съ каква симпатия и интересъ се отнасятъ къмъ храбриа Български Народъ другитѣ просвѣтени народи и правителства имъ, и колко искрено му съчувствуватъ и желаятъ да излѣзе той побѣдителъ въ борбата за неговитѣ права и самостоятелность. Радущинъ приемъ, който Ми се направи отъ Негово Императорско и Кралевско Величество, Австрийскій Императоръ и Апостолскій Кралъ Венгерскій и отъ Иейно Кралевско Величество Британската Кралица, както и отъ благороднитѣ Английски държавници и обществени дѣатели, Ме убѣди, че всѣкидневнитѣ Ни трудове и усилия за доброто на отечеството ни се справедливо оцѣняватъ.

Господа Прѣдставители! Не по-малко Ме зарадва и високото благоволение което покази къмъ Българскій народъ Негово Императорско Величество Султанътъ, като благоволи да приеме на ауденция Моя първъ свѣтникъ и да испрати на нашето първо земеделческо-индустриално изложение единъ отъ своитѣ висши ер-новинци, като свой прѣдставитель. Съ тѣзи си постѣпка Негово Величество Султанътъ направи да станатъ още по-близки и приятелски сѣществующитѣ между Него и Васала Му свръзки и даде да се разбере, че искренно се радва за напредъвътъ на Българскія народъ въ всѣко отношение.

Господа Прѣдставители ! Отварянieto на първото българско изложение въ Пловдивъ бѣше за насъ една вътрѣшна мирна побѣда и едно доказателство прѣдъ цѣлия свѣтъ за миролюбивитѣ и трудолюбивитѣ наклонности на българскитѣ народъ. Надѣвамъ се, че това изложение ще послужи твърдѣ много за повдиганieto на нашето земледѣлие и на пидустрията и въобще за уголѣмяване на благосѣстоянieto на страната ни.

Като констатирамъ това, считамъ за своя приятна длъжностъ прѣдъ лицето на българскитѣ прѣдставители да искажъ искренната си благодарностъ на българскитѣ и чужди изложители за живото участие, което взехъ въ това народно-полезно дѣло.

Г. Г. Представители! За да може да се построи вътрешната железно-пътна линия и портовете въ Бургаз и Варна, Правителството Ми е сключило единъ заемъ отъ 145,000,000 лева златни, който ще се поднесе на одобрението Ви. Така също Моего правителство ще поднесе на Вашето просвѣтено изучаване и одобрение слѣдующитъ законопроекта:

- 1) Законопроектът за задълженията и договоритѣ ;
- 2) Законопроектът за държавниятъ пѣтица ;
- 3) Законопроектът за земеделѣлческѣй банкъ, и
- 4) Законопроектът за покровителството на мѣстната индустрия.

Като съмъ увѣренъ, че вий ще обърнете нужното внимание върху горнитъ законопроекти и прѣдложения и като призовавамъ Божието благословение върху всѣхитъ Ваши дѣла и начинания, обявявамъ Третята редовна сесия на Шестото Обикновено Народно Убъранне за открѣта.

София, 15 Октомврий 1892 г.

ФЕРДИНАНДЪ.

(Тронната рѣчь получихме отъ нашъ дописникъ по телеграфа и за туй върху съвършенната ѝ точностъ не отговаряме. — Редакцията).

ПОВИЙТЪ ДЪРЖАВЕНЪ ЗАЕМЪ.

Може вече положително да се каже, че България прави дългът, и дългът, какъвто до днешенъ день не е правила още. Сто милионенъ заемъ отъ Виенската „Лендер-Банк“ се готви за България и скоро, както съобщилъ вече и в. „Свобода“, ще се подложи на разглеждане въ Народното ни Събрание условията му.

Преди нйкъой брой ний въ една наша статия „Едно наше недоумище“ разминихавахме съ недоверие върху пръснатия слухъ за заемъ, като и приведохме отъ нйкой „книжки“ стари работи, каквито голѣмнѣхъ хора знаехтъ още когато сѣ ходили по ризка, и за туй потребва да се назовемъ *недоумници*, че не знаемъ голѣмата полза отъ заемитѣ, като ста-

вать тѣ за производителни прѣдприятия. Хубаво стаахъ тогавъ се-пакъ, че се раскри основанието, приписано на правителството; именно, че заемътъ е по закона за 92½ милионенъ заемъ съ три цѣли: 1) 6,000,000 лева за пристанищата, 2) 75,000,000 за желѣзницата Шуменъ-Кюстендилъ и 11½ мил. за Ямболъ Бургаската линия. Имаше защо тогава, и ний не искахме „да сѣемъ на корени му рѣка“; не се заловихме да задаваме нови въпроси, като за бившия 30 милионенъ заемъ отъ кой законъ бѣше и за какво се израсходва, нито пъкъ да ли правителството въ своята касса държи особена сметка за расхода на заема точно по назначението му или ги поставя въ общата наличностъ, та ги харчи заедно съ редовнитъ разходи, — не отворихме тия страни на заемитъ, защото всѣкой гражда-

нингъ добръ знае, че назначенитѣ за желѣзници и портове сумми се харчихъ и за манлихерови пушки. и за круповеки топове, и за държавния дългъ 8,000,000 лева къмъ Россия и прч., т. е. и за непроизводителни работи, макаръ и да се лигави „Свобода“, като вѣрва, че българитѣ сж вчерашни ахмади да не разбиратъ и да не виждатъ нищо. Да се поддържа, че 30 милионнитѣ заемъ се употребѣи за производителното си назначение — е все едно, да се говори, че може безъ да се чете „Черно Море“, но неможе безъ да се чете „Свобода“ и за туй трѣбва непрѣмънно да се направи *производителенъ* заемъ. Ниѣ не четохме никѣдѣ въ военното вѣдомство заемъ за манлихерови пушки и други военни припаси, а държавната каса не е пълна, за да удовлетворява отъ себе си тия голѣми расходи; знаемъ, че даже реквизицията не можа да покрѣще отъ себе си. А говоримъ заемъ (като се пвади расходѣтъ за Ямболъ—Бургазъ) *че стои на лице* и чакъ назначението си — може да се казва на дѣла сѣмо. Ето тѣзи година едвамъ се откри търгъ за Бургаското пристанище, но и този търгъ, вѣрва ни се, почива на новодоговорения заемъ, а не на 30 милионния, *който, ч. 1, образува отъ законъ* *и, следователно, е издатъ* и, следователно, иззатения въ общи точки и за пристанищата. Овѣнъ туй, въ закона се казва, не се позволява заемъ за пристанищата (Варненското и Бургаското) отъ 6 милиона, а търгътъ *само* за Бургаското е 7½ милиона. Сжито, прѣдполагаме, е и съ голѣмата желѣзница: не 75 милиона, ами нито 120 милиона не ще стигнатъ, ако се вземе стойността по километръ, а щомъ се почне, ще се яви нужда отъ новъ за мѣ.

Нека да пѣмаме работа съ хвърля-
нѣе прахъ въ очитѣ на българския чи-
тателъ. Не е нѣма дълбокъ умъ, за да
се знае що е производителенъ заемъ и
защо сѣ потънжали до уши балканскитѣ
държавици въ опрочастителни дългове
на Западъ. Всѣкой разбира какъ ставатъ
заеми и защо ставатъ, но и трѣбва да
се признае добросъвестно, че много убѣ-
дително е да се чете на теория за про-
изводителни заеми, а поразително и оче-
видно съеспиватъ тѣ при упражнението
имъ съ надмѣнна самонадѣяностъ. Тѣй
правихъ Сърбия и Гърция и почти сме
убѣдени, че по сѣция пѣтъ вървимъ и
ниш; защото кой кой диваць не ни кара
да си заиграме икономически хомотъ на
врата бѣе вървѣме. Ниш разбираме произ-
водителенъ заемъ, но каква производител-
ностъ би си спечалилъ единъ човѣкъ,
ко трѣбва да продаде и себе си, за да може
да съблѣе нуждитѣ сумми? Къй ни кара
да правимъ и този заемъ? Всичко сме
свършили друго, то сега останало е
грамадинъ думи колосални работи да
вършимъ!

Каза се, че държав. заемъ е сключенъ и остава да се подложи на одобрение отъ Събранието. Самиятъ фактъ, че България *сполучи* да прави такъвъ голъмъ заемъ, е отрядно явление и гордостъ за българина, защото значи, че България има добъръ кредитъ. Това обаче, не ни трѣбваше нито да опитваме: Западъ виждѣ печала отъ нашата страна, защото тя е още млада и, както се казва, „още не си е извѣла астрата“ въ 15 годишния си политически животъ. Това знаехтъ и най-тѣжнитъ политици и икономисти. Но другиятъ фактъ, че България *иска* заемъ, е печално явление, горестъ за българина, защото тя не е въ сила сега да издържа *такъвъ* заемъ. И, ятъ дѣйствителностъ, ако има работа, която никакъ не спорѣ на държавитъ ни хора, тя е финансовата. Ако държавнитъ ни дѣйци успѣваха въ

финансовитѣ си операції сѣщо тѣй, както успѣватъ въ политическо-дипломатическитѣ си комбинации, България щѣше да бѣде днесъ сравнително много силна и цвѣтяща. Много лесно може да си се отговори съ извѣстната патристическа маниера: „страната бѣше въ гровна опасностъ и не се щадѣхъ никакви ерфдетѣ“; но това не е причина споредъ насъ, защото прилича, напиримъ, на докторъ, който за да спаси опасно болния несежда изобилно и непрестанно кръвта му, силата му.

Заемъ, правимъ ! Защо ? За произ-
водителни прѣдприятія, отъ които ще
спечелимъ може двойно. А кои сѣмъ точно
цѣльта и условията му ? *Ще се обявятъ*
слѣдъ приемиането имъ отъ Собранието“. А
защо тъй ? Кой знае ! Нѣщо пакъ тайно има !
Не биваше ли въ нашата конституционна
страна тия условия, непрѣмънно още въ
проекти, да бѣждатъ публично досгоя-
щие ? Защо да не се критикуватъ тѣхъ ?
Защо когато народнитѣ прѣдставители
влѣзватъ въ оградата на рѣшающето мѣ-
сто да не чуждъ и критиката, върху
условията на заема ? Какво тайно *тървени*
да има въ условия за заемъ ? Първоа вѣн-
шна държавна ли ще се възмолува и ще
попрѣчи на външната прѣдварителна ?
е страхъ да ги подложимъ на критикъ прѣд-
варителна ? Да не сѣмъ *страхъ държавията*
на заема ? Буквално нищо не разбираме
отъ това таенство на условията.

Нѣмаме на лице условията на заемъ и не знаемъ даже да ли заемътъ се прави по закона за 92½ милиона, защото заемътъ, казва се, билъ отъ 100 милиона лева, а нѣма пълномощие отъ Събрание-то за такава цифра на заемъ. Самъ „Свобода“, казвайки, че правителството не може да сключи заемъ безъ законъ, безъ пълномощие отъ Нар. Събрание, Всичко туй, най-сетнѣ, ще влѣзѣ въ компетен-ното мѣсто, Събрание, и това послѣдното ще има да разнеска туй. Размислява-ме по въпроса, само като съображаваме именно отговора на „Свобода“, че пра-вителството, ако прави заемъ, прави го по закона отъ 1889, т. е. за желѣзници-тъ и пристанищата.

Тръбва да споменемъ тука, че дѣлимъ проводителността на расхода за пристанищата отъ оная за желѣзницата. Пристанницата можехъ да станѣтъ до сега и съ бившия заемъ отъ 30,000.000 лева, защото даже да приемемъ, че точно 11½ милиона отидохъ за стопански построената желѣзница Ямболъ Бургасъ, пакъ 18½ милиона стигнахъ за пристанищата. Но не станяхъ, защото патрентизмътъ некаже да плащамъ Сърбия и да бъдемъ въ въоръжено положение, та прѣдъ най-очевидната грамадна полза отъ морската търговия на цѣлия свѣтъ пакъ удобряваме и настояваме за частъ по скороньото построяване и на двата порта, макаръ съ заемъ нескрупуленъ.

Но желѣзницата? Защо бързаме с нея? Каква, какъв, колко е ползата? Кой ни кара несправедливо сега да ѝ правимъ и какво губимъ, ако ѝ правимъ полска и по-малко? Грамадно богатство отъ ливчени пари ще галтне тя, та трѣбва да се замислимъ. Казватъ пъкои че когато ще се направи желѣзницата, ще се подбуждатъ и земледѣлнето и занаятите и пр., къмъ усъвършенствувание. Това е домашна смѣтка, която не ползва върна на пазаръ, защото *до като* постигне това побуждение до нуждната висота — тѣсно ни! Да се подобряватъ тия клонове въ нашия трудъ — не е работа за една-дѣветъ години. България вече има почтенна цифра дѣлгъ, а като се натовари съ още 100 милиона за желѣзница, май мъжко може да цѣфне. Нѣма да употребяваме аритметика, защото тя се учи още „по

тъ сдѣлища, но сега, подбунта отъ Россия, казватъ казанитѣ вѣстници, поискаха дипломатическо рѣшение на въпросъ, понеже виждаха отъ ходътъ на дѣлото, че не ще се свърши въ нейна полза. А на Россия твърдѣ много изнася сега да създава мажноти на Ромѣния. Гърция била увѣрена, че като прѣкъсне така въпросътъ, че прѣдизвика намѣсата на силитѣ, и ще може казанитѣ процесъ да се рѣши съ международенъ арбитражъ. Ромѣнскитѣ вѣстници не допускатъ даже и идеята за подобно вмѣшательство на когото и да било, въ въпроситѣ вѣтрѣни отъ единствена компетентностъ на ромѣнскитѣ сѣдища. Ромѣния е поставила своитѣ подданници въ Гърция подъ покровителството на Италия.

— Брюкселската газета явява, че било рѣшено да стане едно всемирно паложение въ Анверс (Ханверс) и Брюкселъ сжщеврѣмено, и ще бѣдѣтъ сѣдинени двата града съ електрическа желѣзница.

— Въ Калъри на 10-й е имало единъ ужасенъ циклонъ, който срутилъ 300 къщи заедно съ градскитѣ сѣвѣтъ. Говори се за около 200 жъртви.

— „Политическата кореспонденция“ получава свѣдѣния отъ Кайъ споредъ които новинитѣ за въстания въ Критъ биле прѣувеличени; имало само нѣкои незначителни безредици, за които осемъ души агитатори биле заточени и била възстановена тишината, обаче не била исклучена възможността на скорешни смущения.

— Въ Испания освѣтъ гдѣто е боленъ малкия кралъ, но и кралицата била нерасположена.

— Берлинскитѣ правителствени вѣстници публикува указътъ съ който императорътъ амнистира, по случай рождението на дъщеря му, 400 жени осѣдени.

— Унгарскитѣ депутати рѣшили едногласно да сѣржатъ разискванията върху памятника на Хенци, по причина че Цапари се съгласилъ да отложи инаугурацията на този памятникъ.

— На 11 того въ 5 часа вечерта въ Подстамъ съ голѣмо тържество е била кръстена дъщерята на Германския Императоръ съ името Виктория—Луиза. Ако се не лъже, това е първото женско дѣте на Вилхелма.

— Френската камара приела законопроектъ за арбитражъ и помиряване въ случай колективни недоразумения между работницитѣ и господаритѣ.

— Въ Россия паднали голѣми снѣгове и биле сѣржни тренове по линията Спиритъ—Вазма, между които въ единъ тренъ експресъ се намиралъ великия князь Николай—Николаевичъ младши, и съ голѣми мъжи биле очигледи снѣга за да може да продължава пътуването си.

— Въ Хамбургъ е имало силенъ пожаръ, който причинилъ загуби за единъ милионъ лева, и имало много ранени отъ пожарната команда.

— Въ Землинъ сръщу Бѣлградъ сж биле появили случаи отъ холера. Въ слѣдствие на това Сърбия затворила отъ тамъ сѣвѣмъ границата и прѣустановила мѣстното съобщение съ лодки и параходи.

— Турция била отговорила на Руската нота много на кжсо.

Високата Порта обявява, че смѣта посѣщението на Стамболова, министрътъ на една вазална държава, за не нарушающе на Берлинския договоръ произшествие, а колкото завъзможността на едно бѣдѣще посѣщение на Н. Царско Височество на Султана, казва че, ако и да сж приятелки турско—българскитѣ отношения, това посѣщение даже и да стане нѣма нищо абсолютно да измѣни въ положението на работитѣ.

— До минжлата сѣбота всички холерни случаи въ Хамбургъ сж биле 17978, отъ които умрѣли 7605.

— Будапеща. — Комиссията по военното Министерство приела по принципъ прѣдложението увеличаване на армията, слѣдъ като изслушала подробнитѣ обяснения на военния Министръ.

— „Новое Время“ обявява за неточна новината на Руското правителство, че имало намѣрение да свързва заемъ въ Германия.

— Понеже Ромѣнскитѣ въ Атина посланикъ се намиралъ отпускъ то угълномощения съ дѣлата получилъ заповѣдъ, въ слѣдствие прѣкъсване снотенията съ Гърция, да напусне единската територия. Ромѣнскитѣ почетни консули прѣкъсватъ функциитѣ си.

— Френскитѣ вѣстникъ „J. des debats“ като говори за декларациитѣ на Калноки въ комиссията на унгарскитѣ делегации казва, че тѣзи, заявления по своята съдържаностъ говорятъ ясно за любовта къмъ мирътъ на Австро—Унгария. Словото ще спомогне за поддържане редътъ царующе за щастие въ Европа отъ нѣколко врѣме.

— Въ Будапеща по случай освѣщението на памятника на хонведитѣ, на което ще присѣдствуватъ и войски отъ общата на монархията армия, унгарския ландеръ шѣлъ да тури вѣнецъ на памятника на Хенци, австрийския генералъ умрѣлъ на 1848 год въ сражение противъ хонведитѣ. Независимата народна партия, която иска да направи контрадемонстрация, рѣшила да прѣдстави въ камарата запитвания по този прѣдметъ и да отпрати манифестъ къмъ народа.

— Отъ Петербургъ пишѣтъ повѣстникитѣ за една буйна сцена, станѣла въ министерския русскитѣ сѣвѣтъ. Побѣдоносцевъ билъ сжмѣрилъ финансовия министръ Витте за нѣкои операции, като прибавилъ, че въ финансовото министерство се чувствувало много нахлуване на еврейски банкери. Витте, докато сѣлъ, понеже госпожата му е еврейка и той самъ е еврейскитѣ, отговорилъ че не позволява никому да си пѣжа носа въ дѣлата на неговото министерство. Побѣдоносцевъ отговорилъ съ още по—силни изразения Витте билъ изгубилъ търпѣние и се хвърлилъ върху противника си. Станѣло едно сблъскване и тупаница.

Прѣдсѣдателъ на министерския сѣвѣтъ Бунге раздѣлилъ противникитѣ, като имъ направилъ строго мѣмрене. Слѣдъ малко обаче двамата министри се били примирили.

— В. „Дневни Листъ“ отъ Бѣлградъ твърдѣ забавно расправя положението, създадено отъ руската нота въ послѣднѣо врѣме. Тѣй, напр., „Д. Листъ“ упрличава отношенията на Турция и България съ свързани отъ бащата любовници. Свързани ги, казва, и развали имъ любовта: момата на една страна и момъкътъ на друга, нѣкакъ жални и срамежливи. Поглѣждали сж се, намигвали си, но ето Россия ги свърва и ги разсѣрва. Сега сж се приталили, глѣдѣтъ си прѣсѣгѣтъ и ни живи не се чуватъ!

Търсимъ да намѣримъ кое е то, което радва сръбския патриотъ съ тѣзи руска нота: да ли само че Россия иска да пакости на България или Сърбия печели нѣщо отъ туй, но не намѣримъ. „Д. Листъ“ обаче прави много, въ всѣкой случай, като вѣрва, че Турция и България сж любовници. Да е само тѣй, ний бихме се раждали, защото ни дяволъ не би могълъ да имъ побърка за да се разбератъ и постигнатъ споразумение. Стига само да сж тѣй интимни, както биватъ любовникитѣ!..

ЕДНО ОКРЖНО.

Финансовото Министерство, като се е увѣрило отъ пристигналитѣ въ него свѣдѣния, че мнозина отъ управителитѣ на митницитѣ прѣдставлявали на отчисление митарственитѣ стражари по не—способностъ, непокорство и собствено желание, безъ обаче да се е прилагало нѣкакъвъ документъ, съ който да се доказва вината за тѣхното отчисление и пр., когато тѣ въ дѣйствителностъ сж отчислявани не за непокорство къмъ на—чалникитѣ си по изпълнение на обяза—ноститѣ си по службата, но за непокор—ство, когато тѣ биле употребявани да извършватъ частнитѣ и домашнитѣ имъ работи; за това съ окржното си No 41969 отъ 24 Октомврий 1889 год. до тия управители на митницитѣ и на—чалникитѣ на пунктотѣ имъ напомнило „че митарственитѣ стражари не сж назначени да извършватъ тѣхнитѣ домашни работи, да каратъ по домоветѣ имъ и да бѣдѣтъ слуги, но да служатъ на правителството и неговитѣ интереси“, и заповѣдало имъ е за въ бѣдѣще да не се правятъ такива своеволия, иначе щѣли да се взематъ потребни мѣрки на наказа—нието на виновнитѣ.

Както виждате, мѣрка доста строга, справедлива и умѣтна. Но неми въ стра—ната ни само митнитѣ управители мо—гатъ да употребяватъ стражаритѣ си на частни работи и митаръ тѣзи своево—лия не могатъ да се направятъ отъ стра—на и на нѣкои други недобросѣвѣстни висши чиновници, които расплататъ съ полицейскитѣ стражари или разсилни при—сѣдебнитѣ, административнитѣ и общин—скитѣ градски и окржни и изборни учрѣ—ждения, и не вѣрватъ ли, че ако подчи—ненитѣ подъ властѣта имъ лица отъ го—рѣнаведената категория откажѣтъ да се покорятъ на незаконнитѣ имъ искания, ще бѣдѣтъ минутно отстранени отъ длѣжностъ и несправедливо ще имъ се отнеме прѣпитанието? Подъ думитѣ *частни работи* се разбира: ходенето по пазари за разни покупки; носене вода на гърбъ съ кобилица или съ стомни на рѣцѣ; бавене на дѣцата; ходене на зариченъ день съ кошница въ рѣка слѣдъ началника си, или неговата госпожа, държанка па и нищожна слугиня; извършване на фатонджийска длѣж—ностъ и пр. Белкитѣ и нѣкои отъ г—да мировитѣ сѣдин, сѣдебни слѣдователи изъ провинциитѣ и други затѣтени мѣста не постыгътъ по сѣщия начинъ съ раз—силнитѣ си?

Ами какво да кажемъ за „вѣстникитѣ“ „деншицѣтъ“ при г—да офицеритѣ, които освѣтъ кжто могатъ да извършватъ споменатитѣ частни работи, по—често пѣти подкарвали велосипедитѣ на своитѣ офицери, па по нѣкогаждъ излѣзвали да продаватъ и кокошки отъ тѣхенъ та—мазлъкъ по пазаритѣ? Може да не е за вѣрване на нѣкои си всичко това, но тѣ сж работи възможни; зеръ, свѣ—тътъ е голѣмъ и има хора съ различни характери.

Колко стражари и разсилни биватъ отчислявани за непокорство въ извър—

шване на чистни домашни работи и ва—мѣствани съ други по роднинство или приятелска прѣпорѣка, безъ никакво про—шение, понеже назначението имъ виси направо отъ началника на учрѣдението? Ако на жандарма, стражаря горскитѣ, митний и градскитѣ или на разсилния се плаща отъ държавното съкровище, или отъ градската общинска каса заплати, заплаца му се за извършване специал—но тая работъ, за която е назначенъ, а не да бѣде слуга на началника си, кж—мукто сжщо се плаща за испѣлнение на съответствующата правителствена или друга обществена длѣжностъ и е длѣ—женъ да надѣрка колкото желае слуги на свои сръдства

Не българитѣ, живѣемъ въ сво—бодна конституционна държава, въ ко—ято всичкитѣ нейни подданници—граж—дани, селени, колибари и чергари, се пол—зуватъ съ еднакви права; нѣма въ нежъ и не ще има никога дѣлене народа на—части и съсловия—всѣкой е господаръ на—своего; феодализмътъ и спахалѣкътъ въ—плѣтъ не могатъ да вирѣятъ, защото нѣма да има почва за него. Ако родите—литѣ даватъ своитѣ мили рожби, отгѣл—дани и отхранени съ голѣми мъжи, ста—рания и грижи, да испѣлнятъ една во—енна тежба, не ги даватъ да бѣдѣтъ, послѣдни слуги на ония, при които сж зачислени за вѣстови и, вмѣсто да ис—пѣлняватъ само служебни обязанности, извършватъ и такива, несѣмѣстими съ войничкото призвание. Всѣкой има своя—честь и достоѣние, които по инстик—тивни побуждения трѣбва да съхранява и брани, зашто който е днесъ войникъ, слѣдъ прѣкарването и освобождението му отъ военна служба, ще бѣде свобо—денъ и самостоятеленъ гражданинъ, тър—говецъ, учителъ, кметъ или народенъ прѣдставителъ; за това войникътъ трѣб—ва при отбиването на военната тежба да се занимава исклучително съ войни—шки упражнения, а не съ бавене на—дѣца и носене вода съ кобилица, или продаване кокошки. Разсилнитѣ пъкъ трѣбва да испѣлнява разсилническата си—работа: да мете въ учрѣдението, при—което се числи, да разнася призовки, или писменната кореспонденция, а не и работи вънъ отъ тѣхната обязанностъ.

Колко е гнусно, срамно, възмутител—но и бие по добръ въ очитѣ на всѣкого, да глѣда солдатитѣ или стражарѣ въ—плѣсна униформа само безъ оръжие, да носн кобилица съ вода на гърбътъ си, сложена върху погонитѣ и мундирътъ, емблемата на солдатската и стражарска—та официалностъ, достоѣнието на воин—ската или стражарската неприкосновен—ностъ, за съкъсването на които при нѣ—ки сбивания или други случаи винов—нитѣ се сѣдѣтъ въ надлѣжнитѣ сѣди—лица и се наказватъ твърдѣ строто?! Ами търпимо ли е, да прѣдположимъ това, да видишъ пазарниченъ день сол—датинъ—денщикъ съ кошница или зюм—булъ въ рѣка да върви по стѣпкитѣ на офицерина си, неговата жена, или пъкъ проста държанка, взета, може би, отъ кой знае кой шантанъ или другадъ и робски да испѣлнява тѣхнитѣ прищевки?!

Желателно е, щото участвуещи—тъ лица, безъ исклучение на граждан—ски, отъ разни вѣдомства, и военни, да употребяватъ подчиненитѣ тѣмъ разсил—ни или денщици само въ тия работи, за—които специално сж назначени и полу—чаватъ заплати по щѣтъ, да не се пра—вятъ своеволия и прѣвишаване на—влѣстъ, защото обществото слѣди за ра—ботитѣ на всички службашни, съставя си за тѣхъ много лошо понятие, прѣзира—ги и почва да критикува дѣйствиата имъ

Русс.

Z.

Книжнина

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сж въ редакцията ни слѣднитѣ нови книги и списания:

1) Парижката комуна и понятието за държавата. Отъ Михаилъ Воконинъ. Съ нѣколко вѣстипителни думи отъ П. А. Крапоткинъ. Българска Социалистическа Библиотека. Прѣ—веде Д. Брагъ. Книжка VII. София. 1892 г. Стр. 34. Цѣна 25 ст.

2) „Младина“, научно—забавителенъ вѣст—никъ съ картини за младежитѣ отъ двата пола. Год. II. Кн. I. Редактира и издава Дружество—то „Отецъ Паисий“ въ Казанлъкъ. Годишна цѣна 1 лева.

3) „Допълнителни Наставления за прѣд—пазване отъ холерата и замѣржитѣ които трѣб—ва да се взематъ въ случай на заболявания.“ *Уръзъ Гражданската Санитарна Дирекция*, Вар—на. Печатница Л. Нитче. 1892 г. Стр. 16.

4) „Мисѣль“, мѣсечно списание за наука, литература и критика. Год. II. Книж. П. Ре—дакторъ Д-ръ К. Кръстевъ — София. Абонаментъ за година 10 лева.

5) „Материали за Санитарната Етнография на България“. Ломскитѣ Окржѣ (1880—1889). Отъ Д-ръ П. Бассановичъ. Отдѣленъ отпечатъкъ изъ книга V на „Сборника за народни умотво—рения, наука и книжнина“, издаванъ отъ Мин. на Народното Просѣщение. София. Държавна Печатница. 1892 г.

6) „Нова Свѣтлина“ или тайнитѣ явления въ природата. Мѣсечно издание. Год. II. Книж. VI. Редакторъ издатель Д-ръ Мирковичъ. — Бур—газъ. Годишна цѣна 10 лева.

7) „Педагогически“, научно—популярно спи—сание за възпитатели и учители. Год. III. Кн. I. Редакторъ Мисъ. Ионковъ. Годишна цѣна 10 лева.

8) „30 пѣсни“ за III и IV отдѣления. Съ—ставени, събрани и приложени на ноти отъ С. А. Бешковъ, учителъ по музиката при Каза—лъжското Педагог. Триклассно образцово учя—лище. Първо собствено издание. Варна, Пе—чатница Л. Нитче. 1892 год. Стр. 34. Цѣна 60 стотинки.

9) „Кратки указания върху сжщността на холерата и прѣдпазвателнитѣ мѣрки противъ неж“. Съставилъ Д-ръ Транинъ, старши лекаръ въ 4-й пѣший полкъ. Издава Хигиеническитѣ Сѣвѣтъ въ Плевенъ, въ полза на „Червения Кръстъ“. Плевенъ. Печати. на Д. П. Бакър—джиевъ. 1892 г. Стр. 22. Цѣна 10 ст.

10) „Звѣздица“, мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца. Год. I. Кн. VIII. Редакторъ Н. Бѣловъждовъ. — София. Годишна цѣна 2 лева.

11) „Цѣлина“, селско мѣсечно списание за стопанство, помпѣкъ, наука и книжнина. На—режда и издава дружеството „Селски прѣтѣль“ — Пловдивъ. Год. I. Кн. X. Годишна цѣна 4 лева.

12) „Дѣтинска почивка“, мѣсечно иллю—стрирано списание за дѣца. Година II. Книж. II. Редакторъ—издатель Д. Томчевъ—Силистра. Го—дишна цѣна 2 лева.

Варнен. Офицерско Събрание

ОБЯВЛЕНИЕ.

Варненското Офицерско Събрание обявява на интересующитѣ се, че то же—лае да сключи контрактъ по доброволно съгласие по отдаване столуванъето (хра—ненieto на г. г. офицеритѣ) и буфета на кафенето на срокъ отъ 1-й Ноемврий т. г. до 1-й Ноемврий 1893 год.

Желающитѣ да прѣдприематъ тѣзи автреприза да се явятъ на 20 т. м. въ помѣщението на Събранието въ 10 ч. прѣдъ пладнѣ за малонадаване.

Поемнитѣ условия могатъ да се виждатъ всѣки день въ Събранието.

Исканитѣ залогъ е 500 лева. Перетор—жка сжщия день.

Иностраннитѣ поданници трѣбва да прѣдставятъ декларации за отказване отъ имъ отъ консулска защита.

Всичкитѣ разноси на смѣтка на, прѣдприемача (гербовъ с боръ, патентъ градско право, за обявление и прч.)

Варна, 9 Октомврий 1892 год.

Варненско Офицерско Събрание.

2—382—2

ОБЯВЛЕНИЕ.

Долуподписанный художникъ, свършивши Флоретинската ака—демия и служилъ седемъ го—дини като първостепененъ учи—тель по рисованieto въ държавни—тъ гимназии на България, приема да прави отъ фотография увели—чени до естествена голѣмина портрети съ крѣда. Цѣната на тѣ—зи портрети е както слѣдва: пор—трагъ естествена величина са—мо глава съ малка частъ отъ рамената и бюста двадесетъ и петъ лева, а цѣлъ бюстъ, особенно офицерски съ ордени, еполети и прч., тридесетъ и петъ лева.

Порѣжикитѣ трѣбва да бж—дѣтъ придружени отъ добри, ясни фотографии, по възмож—ностъ кабинетни, и ще се испѣл—няватъ, само ако сж прѣдпла—тени.

Живописецъ: **Антонъ Митовъ.**

3—375—2

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1946.

Управителният съвет на първото българско застрахователно дружество „България“ в г. Руссе, на основание чл. 52 от уставът, чест има да покани г. г. акционерите на **извънредно общо събрание**, което ще се държи в г. Руссе на **10-й идущий месец Ноември** т. г., часът по 10 прѣд обѣдъ, въ помещението на главното управление, за рѣшаване на слѣдующите въпроси по измѣненіето на уставътъ:

I). Измѣняване на чл. 2 и 4 въ смисълъ за разширение кръга на операциите на дружеството чрезъ въвеждане нови застрахователни клонове, а именно: застраховане за животъ, градобитниина и траспортъ по вода и по сузо;

II). Увеличаване на дружественния капиталъ съ 50,000 лева златни, или съ 5,000 добавочни акции, които да служатъ за гаранция на клона за животъ, и удоберение условията на емисиата му;

III). Исквърляние на забѣлжитката къмъ чл. 13;

IV). Измѣняване срока за свикването на обикновенното общо събрание, прѣдвиденъ въ чл. 44 отъ уставътъ;

V). Измѣняване срока за погашение на учредителните разноси по нововведените застрахователни клонове на дружеството, прѣдвиденъ въ чл. 63; и

III Измѣненіята, които трѣбва да станатъ въобще въ устава, вследствие клоновъ за животъ.

При това управителниятъ съветъ счита за нужно да обърне вниманието на г. г. акционерите на слѣдующите извлѣченія отъ уставътъ на дружеството:

Всѣкой акционеръ, който притѣжава десетъ акции, които даватъ право на единъ гласъ, има право да участвува въ извънредно общо събрание;

Никой не може да прѣдставлява единъ акционеръ, ако той самъ не е акционеръ.

Членовѣтъ на управителниятъ съветъ не могатъ да бѣдѣтъ пълномощници.

Правото за гласуване се удостоверява чрезъ депозиране на акциите въ дружественната каса при **главното управление на дружеството в Руссе**, или при дружественните агенти въ слѣдующите градове:

Григоръ Найденовъ — *София*. Стефанъ Нидѣлковъ и Сис — *Търново*. Бр. А. Паница — *Варна*. Д. А. Буровъ — *Гор. Орбодия*. Харъ Ив. Палазовъ — *Белки Джулия*. Ангелъ Петровъ — *Свищовъ*. Х. Иванъ Димитровъ — *Тутраканъ*. Димитръ Русевъ — *Билистра*. Минчо Пешовъ — *Севлиево*. Бр. М. Астарджиеви — *Карлово*. Търговското дружество — *Шуменъ*. Бр. Дрънски — *Пловдивъ*. А. Ив. Султановъ — *Габрово*. Хр. Поповъ и Сис — *Разградъ*. Бр. Никифорови — *Ловечъ*. Цановъ и Филиповъ — *Видинъ*. Кръстю М. Диловски — *Орхание*. Петко Певевъ — *Плевенъ*. Христо С. Ракиловъ — *Рагово*.

Г да акционерите сѣ длѣжни да депозиратъ акциите си въ горѣозначените мѣста, най-късно до **1-й идущий Ноемврий**, съгласно чл. 17 отъ уставътъ.

Срѣщу депозираниите акции на г-да акционерите ще се издаватъ специални удостоверения, които трѣба да бѣдѣтъ прѣдставени отъ лицето, което ще вземе участие въ засѣданіето на извънредното общо събрание.

Руссе, 6 Октомврий 1892 год.

Управителниятъ съветъ.

3—381—2

ВАРНЕНСКА ДЪРЖАВНА ДЪВЧЕСКА ГИМНАЗИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 83

Извѣстия се за знание на интересующите се, че на 21-й того въ 2 часа послѣ пладнъ, въ помещението на Варненската Окръжна Постоянна Комиссия ще се произведе малонадавателенъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ доставката отъ 1-й Ноемврий т. г. до 1-й Септемврий 1893 год. на хлѣба, месото и разнитѣ други продоволствени продукти за пансона при сѣщата гимназия.

Търгътъ ще се произведе отдѣлно за хлѣба, месото и разнитѣ продукти.

Залогъ се иска за хлѣба 240 лева, за месото 180 — и за разнитѣ продукти 240 лева.

Поемните условия могатъ да се прѣгледватъ въ Постоянната Комиссия всѣки присѣственъ день и часъ.

Переторжка ще стане на слѣдующий день.

Гр. Варна, Октомврий 21-й день 1892 г.

Отъ Дирекцията

(1—383—1)

ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8005

Гр. Варна, 13 Октомврий 1892 год

Съгласно чл. чл. 199 и 211 отъ Търговския законъ, поканвамъ г. г. кредиторите на неплатили въ несѣстоятелностъ Варненский търговецъ Х. Мелконъ Ованесиянъ да се явятъ въ залата на съда лично или чрезъ свои законни повѣренници, въ 8 дневенъ срокъ слѣдъ еднократно огласяване на това обявление въ вѣстникъ „Черно Море“, часа въ 2 слѣдъ пладнъ за распрѣдѣление събраната сума по между имъ. (търговско дѣло No. 8—92 год.).

Членъ-Дѣловодителъ: **Д-ръ Недевъ.**

(1—384—1)

Д-ръ Д. ПАСМАНИКЪ,

свършилъ медицината въ **Цюрихъ**, ординаторъ на **психиатрическото отдѣление тукъ**, **приема болни всѣки день. Живѣе въ дома на Иорданъ Планински до Окр. Съдъ.**

Dr D. Pasmanik, diplomirter Schweizerischer Arzt, Ordinator der hiesigen psychiatrischen Klinik, wohnt neben der Selben Klinik bei Herrn Jordan Planinsky. Consultationen: täglich Nachmittags.

2—375—2

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанный, Нело Рашковъ, Адвокатъ въ гр. Бѣла, обявямъ на г. г. клиентите си сѣщо и на ония, които още не сѣ ме упълномощили, а само сѣ ангажирани къмъ мене да имъ върши каквито и да е работи, понеже отъ 1 Октомврий т. г. прѣмѣствамъ сѣдалницето си въ г. Лѣсковецъ, то както за ликвидиране на дѣлата ми, така и за другите си работи, съмъ упълномощилъ П. Адвоката г-нъ Георги Н. Цвѣтковъ, отъ г. Бѣла, то моля ония г-да, които сѣ ангажирани къмъ мене да се обръщатъ къмъ г-на Георги Н. Цвѣтковъ, който ще извърши всичко вмѣсто мене.

Н. Рашковъ.

3—372—3

Отдава се подъ наемъ и продава се

домътъ, който принадлежеше на г. И. Карловски, състоящъ долния етажъ отъ 3 стаи една готварница, една перачница и отъ едно помещеніе съ магазинъ, което може да служи за кантора (бюро), горния етажъ отъ 6 стаи. Намира се въ Варна, улица Бѣла No 106 на най-хубаво мѣстоположение на брѣгътъ на морето.

За свѣдѣния да се отнасятъ до г. Нисимъ Б. Барухъ, агентъ на „Национала“ въ Варна, до г. г. Паничерски и Рашковъ, адвокати въ Варна, до главното прѣдставителство на „Национала“ въ София и до г-нѣната дирекция на обеспечителното дружество „Национала“ въ Букурещъ.

(16—322—8)

„НАЦИОНАЛА“

ГЛАВНО ОБЕСПЕЧИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
въ БУКУРЕЩЪ

Донасяме до знанието на почитаемиата публика, че, тъй като г-нъ И. Карловски прѣстанъ да бѣде за напрѣдъ агентъ на нашето дружество въ Варна, назначихме на мѣстото му г. **Нисимъ Б. Барухъ**, който ще издава обеспечителни полици и инкассирване.

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ.

(8—321—8)

ОТЪ СЪДЕБИТЕ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1229.

Подписанный В. Балиевъ Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варнен. Окръж. Съдъ, на Балчикскій участъкъ, на основание чл. чл. 1010—1026 отъ Граждан. Съдопроизводство обявямъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ в. „Черно Море“ слѣдъ двѣ недѣли ще почне и продължава 31 день и отъ послѣ по 5% до 10 дни въ канцелярията си въ гр. Балчикъ ще продавамъ слѣдующите недвижими имущества, принадлежащи на Али Арифовъ отъ с. Голѣмъ Качамакъ, а именно: 1) Една арса отъ три декара въ с. Калайджий дере при сѣсѣди: Еминъ Ханъмъ, дере, бозъ и Петраки Х. Тиневъ, оцѣнена 60 лева. 2) Нива 64 декара сѣщо землище, мѣстность „Калайджийскій синоръ“ при сѣсѣди: Петраки Х. Тиневъ и бозъ, оцѣнена 90 лева. 3) Нива 64 декара сѣщо землище, мѣстность „Вайрамъ юкъ“ при сѣсѣди: Петраки Х. Тиневъ, Ибрахимъ ага, Костадинъ и Караларскій синоръ, оцѣнена 90 лева. 4) Нива отъ 16 декара сѣщо землище мѣстность „Караметскій пѣтъ“ при сѣсѣди: Тодораки Тодоровъ и сѣ длѣжниковъ нива, оцѣнена 20 лева. 5) Нива 32 декара сѣщо землище „Исмаилческій пѣтъ“ при сѣсѣди: Тодораки, Костадинъ, Желѣвъ и иолъ бою синѣръ, оцѣнена 30 лева. 6) Нива отъ 10 декара сѣщо землище, мѣстность „Тетреликъ сѣрътъ“ при сѣсѣди: Желѣвъ, дѣдо Ангелъ, Помакова нива и Саржмусански пѣтъ, оцѣнена 16 лева. 7) Нива 16 декара сѣщо землище, мѣстность „Караларъ синѣръ“ при сѣсѣди: Помакъ Али и Костадинъ, оцѣнена за 30 лева. 8) Нива 16 декара сѣщо землище мѣстность „Кайракъ Ески бозъ“ при сѣсѣди: Юртаукъ, Желѣвъ, дѣдо Ангелъ и дере, оцѣнена 32 лева. 9) Лозе около 2 1/2 декара сѣщо землище съ една часть хавра, мѣстность „Калайджидеренскитъ лозъ“ при сѣсѣди: Христо, Костадинъ, Еминъ и Али, оцѣнена 80 лева.

Тѣзи имущества ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на П. Х. Тиневъ отъ Варна, по изпълнителскій листъ No. 3130 отъ 1892 год. издаденъ отъ Бройненскій Окръженъ Съдъ, състоящъ се отъ 1400 лева заедно съ лихвите имъ 12% годишно отъ 17 Мартъ 1892 год. до окончателното исплащаніе и 33 лева 66 ст. Съдебни разноси, както и разноси по изпълненіето.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнка-та горѣ.

Интересующите могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцелярията ми.

гр. Балчикъ, 1 Септемврий 1892 г.

П. Съд. Приставъ: **В. Балиевъ.**

3—347—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2138

Подписанный Иванъ Данчовъ, Съдебенъ Приставъ при Варненскій окръженъ Съдъ, на 1-й градскій Участъкъ, на основание чл. чл. 1004 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство обявямъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ Вѣстникъ „Черно Море“, публикацията продажба ще почне слѣдъ двѣ недѣли ще се продължава 31 день, и въ десетъ дни съ право наддаване 5% въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Варненскій жителъ Петръ Янакевъ, а то е: Едно лозе отъ четири декара въ Варненскитъ лозъ мѣстность наивнаема „Малка Кокарджа“, между сѣсѣдите: Христо Щеревъ, Михалаки Януловъ и Х. Мани, първоначалната цѣна 120 лева, съгласно пропеченото подписано отъ истецъ и отвѣтника.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Никола Атанасовъ отъ гр. Варна по изпълнителскій листъ No. 1360 отъ 6 Юлий на Варн. Град. Мировий съдъ състоящъ се отъ 212 лева и разносикътъ по изпълненіето. Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнка-та.

Интересующите се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ, въ канцелярията ми.

Гр. Варна, 5-й Октомврий 1892 год.

Съдебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ**

(3—379—2)

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1934

Подписанный, В. Балиевъ Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варненскій Окр. Съдъ на III Околийскій Участъкъ, на основание чл. чл. 903—950 отъ Гражданското Съдопроизводство обявямъ, че слѣдъ еднократното му публикуване настоящето ми въ мѣстний вѣстникъ „Черно Море“, на 24 текущій мѣсець ще произведе публична продажба часа отъ 8 сутринята при табаната въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующите движими имущества, принадлежащи на Атанасъ и Костадинъ П. Кавалджиеви отъ село Сюпъ-Бей 1) 2 хергели по на на 10—12 години, едната червена, другата сѣва съ едно конче 8 мѣсець, оцѣнени всѣчки 30 лева; П) 62 добитѣка отъ които 4 кози, 3 ерета, 9 овце и 43 шилета, оцѣнени една върху друга по 3 лева; III) 216 добитѣка отъ които 17 кози, 16 шилета, а останжилитъ овци сагмалъ и яловици, оцѣнени всѣчки единъ добитѣкъ едно върху друго по 4 лева; IV) 2 крави по на 4 години бѣли, оцѣнени 60 лева и V) единъ конъ 4—5 години, доріестъ, оцѣненъ 60 лева.

Тѣзи имущества ще се продаждатъ за удовлетворение скътъ на Варненската земледѣлска касса по изпълнителскій листъ No 7240 отъ 19 Септемврий т. г. на Варненскій Окр. съдъ състоящъ се отъ 1300 лева особно лихвите, разносикътъ по изпълненіето и др. 103 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнка-та

Интересующите се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцелярията ми.

Гр. Варна, 13 Октомврий 1892 г.

Съд. Приставъ: **Ив. Данчовъ.**

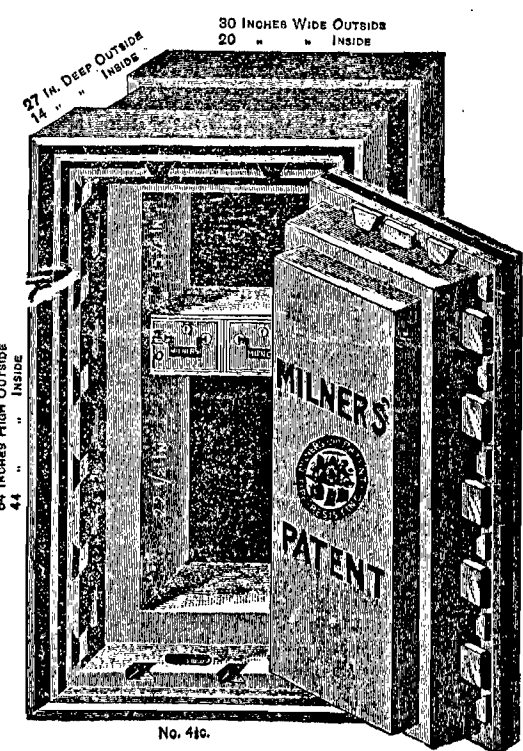
1—385—1

КЪЩА ЗА ПРОДАНЪ

на два етана, съ двѣ маази, отдѣлни о двѣ стаи за живѣяне, съ голѣмъ дворъ, въ III участъкъ. № 333, въ гр. Добричъ
За споразумение до стопанина

ХОЛЮ КОСТОВЪ.

ЖЕЛѢЗНИ КАСИ

ОТЪ АНГЛИЙСКАТА ФАБРИКА

МИЛНЕРСЪ

Противостоящи и на напале и на огънь, доказано чрезъ много случайни удостоверения. Единственни най-сигурни и здрави за търговци, банкери, златари, адвокати и пр.

КАМИРАТЪ СЕ ЗА ПРОДАНЪ

Въ Руссе: у главния прѣдстави-тель за България

СТЕФАНЪ А. ХАДЖОПУЛО

Въ София: у господъ

КАЛЖПОВЪ И МАРКОВЪ

Въ Пловдивъ и Варна: у господъ

З. А. ХАДЖОПУЛО и сѣ

Цѣни по разни величини отъ 9 до 350 лири Английски.

12—260—10